

РЕШЕНИЕ

№ 3942

гр. Варна, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Николова
като разглежда докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело №
20223110111193 по описа за 2022 година

Ищцата Н.Ц. сочи, че притежава недвижим имот в с.Сенокос, общ.Балчик, ***, заведение за обществено хранене /ЗОХ/, с клиентски №1200029766 на „Енерго про“ АД, като на 27.05.2022г. установила, че дружеството ответник „Енерго-про продажби“ АД неправомерно се е разпоредило с парични средства от сметка в сметка, на която не е титуляр. Твърди, че е установила, че има задължения към дружеството за сумата от 960.04лв. за периода от 01.05.2018г. до 01.05.2020г. сочи, че повече от пет години не е ползвала имота, поради което считам, че не дължа сумата от 960.04лв. и не е уведомявана по никакъв начин за такива задължения. Освен това в условията на евентуалност прави възражение, че вземането на ответника е погасено по давност. Моли да се приеме за установено в отношенията между страните, че не дължи на ответното дружество сумата от 960.04лв. за периода от 01.05.2018г. до 01.05.2020г. за обект с административен адрес с.Сенокос, общ.Балчик, обл.Добрич, ***.

Ответното дружество в даденият му срок по реда на чл.131 от ГПК е подало отговор в който сочи, че единствените налични задълженията за консумирана, но незаплатена ел.енергия за посочения в исковата молба период са на обща стойност 799.91лв. и представляват сбор от сумите по фактури, издадени в периода 13.02.2019г.-14.05.2019г., а именно: ФП №0276554936/13.02.2019г.-258.53лв., ФП №0277980093/13.03.2019г.-245.18лв., ФП №0279223675/15.04.2019г.-215.86лв., ФП №0280301052/14.05.2019г.-80.34лв.

На 06.02.2020г. срещу ищцата е образувано заповедно производство по реда на чл.410 от ГПК пред Районен съд - Добрич във връзка със съществуващи задължения по отношение на дружеството за консумирана, но

незаплатена ел. енергия. Със заповед за изпълнение №168/13.02.2020г. по ч.г.д.№384/2020г. по описа на ДРС, длъжникът Н. Ц. е осъдена да заплати сумата от 799.91лв., представляваща главница за незаплатена ел.енергия по фактури издадени в периода 13.02.2019г.-14.05.2019г., мораторна лихва в размер на 39.79лв. изчислена от падежа на всяка от фактурите до дата 24.01.2020г., ведно със законна лихва върху главницата изчислена от датата на подаване на заявлението в съда - 06.02.2020г. до окончателното изплащане на задължението, както и сума в общ размер на 75лв. представляваща сторени съдебно деловодни разноски. Получени са указания за предявяване на иск за съществуване на вземането. С Решение № 260517/03.09.2021г. по гр. дело №408/2021 по описа на РС - Добрич е установено наличието на изискуемо вземане в полза на дружеството за сумите предмет на издадената заповед за изпълнение. Издаден е изпълнителен лист, който на основание чл.456 от ГПК на 01.12.2021г. е присъединен към образувано от дружеството и.д. №532/2017г. по описа на ЧСИ Лучия Тасева. Решението е влязло в сила на 29.09.2021г., поради което след тази дата, възможността за оспорване на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането се преклудира. Счита, че в тази връзка, исковата претенция се явява недопустима.

Моли, на основание чл.299 от ГПК да се прекрати производството по гр.д.№11193/2022г. и да ни присъдите юрисконсултско възнаграждение. В случай, че възражението на ищеца е за изтекла погасителна давност на вземането след влизане в сила на Решение по гр.д.№408/2021г. по описа на РС - Добрич, счита същото за неоснователно, тъй като съгласно чл.114, ал.1 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В конкретният случай това е датата на влизане в сила на решение, постановено по гр.д.№408/2021г. по описа на РС - Добрич. Съобразно разпоредбата на чл.117, ал.2 от ЗЗД, срокът на новата давност на съдебно установено вземане е пет години и същата съгласно чл.116, б.,в" от ЗЗД се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение, но издаденият изпълнителен лист е предмет на изп.д.№532/2017г. по описа на ЧСИ Лучия Тасева, по което дело са наложени редица изпълнителни способности. Всички те, съгласно задължителните разяснения, дадени с ТР №2/26.06.2015г. на ВКС прекъсват давността. Моли производството по делото да се прекрати, а в условията на евентуалност да се отхвърли предявеният иск, както и да се присъдят сторените по делото разноски.

Съдът приема, че предявеният иск намира правното си основание в чл.124 от ГПК.

По въпроса относно допустимостта на претенцията съдът намира, че тя е частично допустима. По делото са приложени ч.гр.д.№384/2020г. на РС Добрич и гр.д.№408/2021г. на РС Добрич, от които се установява, че настоящият ответник е иницирал заповедно производство за дълг на настоящата ищца в размер на 799.91лв. главница за ползвана ел.енергия в имот находящ се в с.Сенокос за времето от 13.02.2019г. до 14.05.2019г. и 59.83лв. лихва върху него за времето от датата на падежа на всяка фактура до 24.01.2020г., заявлението е уважено и в следствие сумите са признати като дължими се в рамките на водено исково производство по реда на чл.422 от ГПК. При това положение претенцията се явява недопустима по отношение

на посочения период от 13.02.2019г. до 14.05.2019г. и производството следва да се прекрати за този период, като разглеждането на иска продължи за периодите от 1.05.2018г. до 12.02.2019г. и от 15.05.2019г. до 1.05.2020г.

Що се отнася обаче до сумата процесуалният представител на ищцовата страна е заявил в последното о.с.з. от 12.09.2023г., че става дума за сумите от 799.91лв. главница и 59.83лв., за която предполага, че са увеличени с последвали лихви от ЧСИ. Така се стига до положение при което ищцата не е доказала правният си интерес от воденето на иск и за периода от 1.05.2018г. до 12.02.2019г., тъй като не се установява ответника да има претенция за този период и производството и в тази си част следва да се прекрати поради липса на правен интерес.

По отношение на претенцията за приемане за установено, че ищцата не дължи на ответника заплащане на ползвана ел.енергия за времето от 15.05.2019г. до 1.05.2020г. съдът намира, че за ищцата е налице правен интерес от воденето на същата, тъй като в представеното от ответника извлечение от сметка се установява запис за сумата от 6.65лв. натрупана в периода от 15.05.2019г. до 12.08.2020г. за посочената сума липсват ангажирани доказателства да представлява стойност на реално ползвана от ищцата ел.енергия, като доказателствената тежест за това пада върху ответното дружество което от своя страна не е ангажирало доказателства в тази насока. Посочената сума от 6.65лв. е начислена за период по-дълъг от възприетия от съда като допустим за разглеждане по начален момент и ограничен по продължителност от ищцата са посочване на по-ранна дата при което следва да се приеме, че сумата от 6.65лв. е равномерно начислена за целия период обхващащ 455 дни, а претендиращият период е от 229 дни и за тях се приеме, че се претендират като дължими 3.44лв.

По изложените съображения съставът приема, че за периода от 1.05.2018г. до 14.05.2019г. производството следва да се прекрати поради недопустимост на иска, като това се отнася и за разликата от 3.44лв. до сумата от 960.04лв., а за сумата от 3.44лв. търсена от ответника като главница за ползвана от ищцата ел.енергия за времето от 15.05.2019г. до 1.05.2020г. следва да се приеме, че не се дължи и искът за нея да бъде уважен.

Ответникът предвид направеното искане за присъждане на разноси и представените доказателства следва да бъде осъден да заплати на ищцата разноси за водене на делото в размер пропорционален на уважената част от претенцията или 1.25лв., а ищцата от своя страна следва да бъде осъдена да заплати на ответника сумата от 298.93лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определението за даване ход на делото от открито съдебно заседание проведено на 7.11.2023г. САМО за частта от претенцията обхващаща периода от 1.05.2018г. до 14.05.2019г. и сумата от 3.44лв. до претендираните 960.04лв. и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищцата Н. Й. Ц. ЕГН***** от гр.Добрич, *** и ответника „Енерго-про продажби“ АД, ЕИК103533691 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Вл.Варненчик“ №258, че ищцата не дължи на ответното дружество сумата от 3.44лв. претендирана от дружеството като стойност на потребена в собствения и имот в с.Сенокос, Общ.Балчик ел.енергия за времето от 15.05.2019г. до 1.05.2020г., на осн. чл.124 от ГПК.

ОСЪЖДА Н. Й. Ц. ЕГН***** от гр.Добрич, *** и да заплати на „Енерго-про продажби“ АД, ЕИК103533691 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Вл.Варненчик“ №258 сумата от 298.93лв. разноски по делото на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА „Енерго-про продажби“ АД, ЕИК103533691 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Вл.Варненчик“ №258 да заплати на Н. Й. Ц. ЕГН***** от гр.Добрич, *** и да заплати на сумата от 1.25лв. разноски по делото на осн. чл.78 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от уведомяването, а в прекратителната си част има характера на определение и срокът за обжалването и е едноседмичен

Съдия при Районен съд – Варна: _____